

РЕШЕНИЕ

№ 3903

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-14 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маргарита Апостолова

при участието на секретаря КРАСИМИРА Б. Г.ЕВА
като разгледа докладваното от Маргарита Апостолова Гражданско дело № 20221100110702 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 235 и сл. от ГПК.

Образувано е по предявени от З. Т. М. срещу М. Л. П., обективно кумулативно съединени искиве както следва:

-иск с пр.осн.чл.108 от ЗС за признаване собствеността на ищеца и осъждане на ответника да предаде владението върху недвижим имот, както следва: самостоятелен обект с предназначение за търговска дейност с административен адрес гр.София, Общ.Столична, обл.София. р-н „*****“, ж.к.„*****“, кв.*****. - **МАГАЗИН №1** от 124.52кв.м. с прилежащите 2.60%ид.ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху дворното място при съседни: калкан, магазин №2, улица и вътрешен двор, с идентификатор № **68134.206.144.1.47**, при съседни самостоятелни обекти в сграда: 68134.206.144.1.46 - на същия етаж; 68134.206.144.1.56 - под обекта; 68134.206.144.1.7 и 68134.206.144.1.8 - над обекта същите намиращи се в сграда разположена в поземлен имот с идент.№ 68134.206.144,

- иск с пр.осн.чл.59 от ЗЗД за осъждане на ответницата да заплати сума в размер на **27000,00лв./ 1000,00лв.-месечно/**, представляваща обезщетение за ползване на имота без основание, за периода от 23,06,2020год. до 15,04,2022год., ведно със законната лихва от датата на исковата молба до изплащане на вземането;

Поддържа да е придобил собствеността върху имота на основание саморъчно завещание от 05,03,2007год. и на основание наследствено правоприемство от М.П.. Завещанието е открито с Протокол за обявяване на саморъчно завещание на нотариус В.Я., вписана под №265 в регистъра на Нотариалната камара, с район на действие - СРС. По силата на саморъчно завещание, завещателят Г.Л. С. е завещал на ищеца и М.П. подробно

описания по-горе имот, който се владее от ответницата.

Съобразно изложеното моли исковата претенция да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът-М. Л. П. в указания законоустановен срок по реда на чл. 131 от ГПК излага становище за неоснователност на предявените иски. Излагат се доводи Г.Л. С. да е предоставил на ответника управлението и ползването на процесния магазин №1 в град София, кв. *****, при условие ответницата и майка ѝ да полагат грижи за него поради влошеното му здравословно състояние. След смъртта му ответницата е известена за наличие на завещание, но поддържа да е собственик на имота на основание придобивна давност, за периода от месец май 2009 година до месец май 2020 година. Г. С. никога не е притеснявал ответницата и майка ѝ относно управлението и разпореждането с имот.

Съобразно изложеното е заявено становище за отхвърляне на исковата претенция. Претендират се разноски.

При така изложеното, след като обсъди доказателствата по делото и на осн. чл. 235 от ГПК, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Представен е Нотариален № 043, том 1, рег.№642, дело №035 от 16,04,2002год., с който Г. Л. С. учредява право на строеж върху парцел 2-518, кв.290-г по плана на гр.София, м.*****-Плавателен канал, с площ от 2000кв.м., при съседни по скица от три страни улица и УПИ, означен като 1-518 в полза на „И.П.“ЕООД за построяване на жилищна сграда с разгъната застроена площ от 5975,20кв.м., състояща се от 3 секции с подземна част, включваща сутерен с 16 гаража и 44 мазета, партер с 3 магазина, 5 жилищни етажа с 38 апартамента и 6 етаж с 6 ателиета. Същевременно Г. С. е запазил право на строеж върху редица обекти, сред които и магазин №1, находящ се на партера на сградата, със застроена площ от 124,52кв.м. при съседни: калкан, магазин №2, улица и вътрешен двор, заедно с 2,60%ид.части от общите части на сградата и от правото на строеж върху дворното място.

По делото е представено саморъчно завещание от 05,03,2007год., по силата на което Г.Л. С. завещава на различни лица собствено имущество. Под №8 в завещанието е видно разпореждане с правото му собственост в полза на М.С. и З. Т.-двамата от Гара Лакатник –Софийско, по отношение на недвижим имот, находящ се в гр.София, *****, квартал Борово, ул. ***** а именно: МАГАЗИН №1 в същата сграда с площ от 124кв.м., със съответните идеални части от сградата и мястото;

С протокол за обявяване на саморъчно завещание от 06,02,2019год. на нотариус В.Я., с рег.№265 в НК, с район на действие Районен съд София, е видно молителката М. Л. П., да е поискала обявяване на съхранявано саморъчно завещание по дело №006/06,03,2007год. по описа на нотариус А.П., чийто архив е приет от нотариус В.Я.. Представен е акт за смърт № 0019/10,01,2019год., от който е видно завещателят Г. Л. С. да е починал на 09,01,2019год. Завещанието е вписано в Авп. По партида на ищеца с вх.№ 32460/23,06,2020год.

Видно от удостоверение за наследници изх.№84/30,07,2021год. на Община Своге М.Б. П. починала на 28,07,2021год. е оставила законен правопреемник - З. Т. М./син/.

От удостоверение за идентичност на лице с различни имена изх.№6/09,10,2020год. на община Своге, е видно, че М.Б. П. и М.Б. П. са имена на едно и също лице.

От удостоверение за идентичност на лице с различни имена изх.№4/19,06,2020год. на община Своге, е видно, че З. Т. М. и З. Т. Сираков са имена на едно и също лице.

Видно от постановление на СРП, №41530/25,02,2022год. е образувана преписка в СРП по вх.№513000-65232/2021год. по описа на 1 РУ-СДВР, пр.пр.№41530/2021год. на СРП, по жалба на З. Т. М., по която е отказано образуване на ДП поради наличие на гражданско-правен спор относно процесния недвижим имот.

С покана от 27,08,2021год. ищецът е отправил искане до фондация „Помощ на лица с проблеми в развитието“, представител на която е ответницата, с която е заявил искане за предаване владението върху имота. Няма данни същата да е връчена на адресата.

В открито съдено заседание ответникът-М. П. заявява, че самата тя е сключвала договори за наем за имота като в договора за наем е фигурирало името на Г. С., защото *„имота се водеше на негово име“*. Процесуалния представител на ответника сочи, че договора за наем е подписван от ответницата, като формално е посочвано неговото име, тъй *като по титул за собственост той е бил собственик*. Към датата на с.з. е заявено недв. имот да се *„отдава под наем безвъзмездно на сдружението, в което участва“* ответника.

По делото са събрани гласни доказателства, чрез разпит на св.Б., К., С. и Ц..

От показанията на свид. Б. се установява, че 2020г., след Ковид, края на май месец ищецът се обадил на свидетеля и след проведена среща между двамата споделил, както и разбрал от кметството на с.Лакатник, че нотариус Я. е търсила ищеца и майка му във връзка със завещание. Съдействал на ищеца за набавяне на документи във връзка със завещанието, което им било показано от нотариус Я.. Посетили имота предмет на завещание - магазин в гр. София, ж.к. Борово. Чрез свидетеля се осъществила среща с ответницата през 2020г., на която последната отказала да предаде ключа за имота. Проведен бил разговор с наемателката Б. Н., при което заявила, че по принцип имала сключен договор за наем с Г., на когото е плащала пари по банковата сметка.

От показанията на свид. К., фактически съжител на ответника, чиито показания съдът цени по реда на чл.172 от ГПК, се установява, че М. П. ползва имота-отдавала го под наем, грижила се за него. От 2010г. Помещението се ползвало по договор за наем, тя е взимала наема, плащала сметките, след това е към фондацията. Не свидетелства за претенции към имота. След като бил предоставен по договор за наем, бил извършен освежаващ ремонт – пребоядисване, разширение за новата цел – детски център. В момента се ползва за детски център от М. и от фондацията от 2018г. – 2019г. до момента. Последният наемател на имота била жена, която се занимавала със сладкарство и хлебопекарство, след което се ползва от фондацията.

От показанията на свид. С. се установява, че Г. С. е живял в провинцията и в центъра

на София, а медицинските грижи за него били поверени на ответницата и майка ѝ. Ремонта в процесното помещение се извършил с помощта на М., на свидетеля, нейни приятели и познати, с колеги от фондацията. М. е стопанисвала помещението от гледна точка на цялата организация какво се случва вътре. Знае, че Г. е бил собственик на помещението по сведения на майката на М.. Откакто познава ответницата и майка ѝ, М. се грижила за всичко, което включва администрацията на имотите – ключове, документи, телефони, карти, всичко се държало от нея, вкл. ключовете от центъра.

От показанията на свид. Ц. се установява, че познава Г.Л. като „хазяина на помещението“, което майка му била наела от него за сладкарски цех, чрез юридическо лице "А.-Н." като знае да е бил собственик на това помещение. През 2018г. Помещението било освободено от наемателя. Провеждал е разговори с Г. във връзка с плащане на наема за сладкарския цех. Свидетелят сочи да не е плащал наем за помещението в брой. Договора за наем се сключил с Г., не го е представлявал никой при сключването на договора. Соци, че над помещението живеела жена, която не е събирала наема, но твърдяла да има отношения с него. При първоначалното подписване на договора за наем, на което свидетелят е присъствал, в качеството на наемодател именно Г. е подписал договора.

По делото е изслушано заключение на съдебнотехническа експертиза, неоспорено от страните и прието от съдът, което като компетентно изготвено следва да бъде ценено при постановяване на съдебния акт, от което се установява, че за искивия период от 23,06,2020год. до 15,04,2022год. пазарния наем на магазина е 32614,00лв. като за 2020год. месечния наем е 1282,00лв. или общо 7990,71лв., за 2021год. 1615,00лв.-месечно или общо 19380,00лв. и за 2022год.-1498,00лв.-месечно или 5243,00лв.

От удостоверение изх.№94-Е-126/31,05,2023год. на Национална агенция за приходите се установява, че за периода от 2013-2017год. са налице данни за деклариращи доходи по чл.31, ал.1 от ЗДДФЛ от Г. С. с платец „А.Н.“. За 2018-2019год. няма данни за деклариращи доходи по чл.31, ал.1 от ЗДДФЛ от Г. С..

При така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявен е ревандикационен иск с пр. кв. чл. 108 от ЗС за установяване собствеността и предаване владението на ищеца върху недвижим имот, представляващ МАГАЗИН № 1, находящ се в гр. София, на адрес: жк.*****.

Искът по чл. 108 от ЗС е предоставен на невладеещия собственик срещу владеещия несобственик. За да бъде уважен е необходимо да се установи по безспорен начин, че ищецът е собственик на имота, а ответникът владее или държи същия без правно основание.

В тежест на ищцовата страна при условията на чл.154, ал.1 от ГПК е да проведе пълно и главно доказване на основанията, от които произтича претендираното вещно право. В конкретния случай ищецът обосновава доводи да е придобил вещно право върху имота на основание завещателно разпореждане-саморъчно завещание от 05,03,2007год. и наследствено правопримство. Релевантните факти обуславящи основателност на исковата претенция са установяване наличие на валидно завещателно разпореждане в полза на ищеца, с реквизити по смисъла на чл.25 от ЗН-написано и подписано от завещателя Г.Л. С..

За да породи действие саморъчното завещание, то трябва да отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 ЗН - да е изцяло написано ръкописно от завещателя, да съдържа означение на датата, когато е съставено и да е подписано от него, като подписът трябва да е поставен след завещателните разпореждания. Липсата на която и да е от горните предпоставки обосновава нищожността на завещанието съгласно чл. 42 б. "б"ЗН.

По делото не е релевирано оспорване на завещанието от ответната страна, поради което и след преценка от външна страна на същото, съдът намира, че саморъчно завещание от 05.03.202007г. е действително и съставено съгласно нормата на чл. 25, ал. 1 от ЗН, а именно: изцяло е написано ръкописно от завещателя, съдържа означение на датата, когато е съставено, подписано е от него, като подписът е поставен след завещателните разпореждания и датата на завещанието. Видно от съдържанието на текста на седма страница, част от волята на завещателя е разпореждане с имот в полза на З. Т. и М.С. . По делото не са релевирани доводи за липса на конкретизация относно заветниците, поради което съдът обосновава извод именно ищеца и наследодателя С. да са лицата, в чиято полза е извършено завещателно разпореждане.

Чл.27 от ЗН регламентира реда за обявяване на саморъчните завещания като ал. 1 задължава всяко лице, в което се намира такова завещание веднага след узнаване на смъртта на завещателя да го представи на нотариуса за обявяване. Когато завещанието е било предадено за пазене у нотариуса (чл. 25, ал. 2), разпоредбите за обявяване се изпълняват от нотариуса, у когото се намира завещанието-чл.27, ал.4 от ЗН /в този случай нот. В.Я./. Обявяването на саморъчното завещание няма за последица пораждане на неговото действие. То има оповестително действие. В настоящата хипотеза обявяването е поискано от ответницата П., която на самостоятелно основание е заветник по завещанието за други различни от процесния недвижими имоти.

Що се касае до действието на вписването на завещание следва да се има предвид задължителната за съда практика постановена по реда на чл.290 от ГПК- /Решение № 698 от 08.06.2011 г. постановено по гр. д. № 1281/2009 г., Г. К., I Г.О. на ВКС/. *С изменението на чл. 112 ЗС /ДВ бр. 34/2000/ е създадена разпоредбата на б. "и", предвиждаща задължително вписване на препис от обявените завещания с предмет недвижим имот и права върху недвижим имот. Това вписване има оповестително действие. То цели само да даде възможност на наследниците по закон и на трети лица да узнаят за извършения от завещателя акт на разпореждане с имуществото за след смъртта му и за намерението на бенефициера да се ползва от него. Както обявяването на завещанието, така и вписването му, не са условие за да породи то своето правно действие.*

Предвид изложеното съдът намира саморъчно завещание от 05,03,2007год. да е породило своето правно действие със смъртта на Г.Л. С. в полза на заветниците З. Т. и М.С. като всеки от тях е придобил съответно по 1/2ид.част от имота предвид липса на друго посочено. След смъртта на М.С. по наследствено правоприемство ищецът е придобил и притежаваното от нея вещно право на собственост върху имота и се легитимира като наследник на починалото лице-правоприемник на имуществото описано в завещанието и

оставено след смъртта ѝ.

Предвид горните мотиви е установен елемент от фактическия състав на правната норма на чл.108 от ЗС-придобито вещно право на собственост върху процесния имот.

Не е спорно между страните упражняването на фактическа власт върху имота от ответницата от месец януари 2019год. до месец май 2020год. /определение от с.з.15,05,2023год./.

Ето защо доколкото не се опровергава собствеността и на праводателя на ищеца, съдът намира да е настъпил вещно прехвърлителния ефект на завещание от 05,03,2007год.

Релевираното възражение за придобивна давност в полза на ответницата, за периода от м.май 2009год. до м.май 2020год., съдът намира за неоснователно.

Релевантните факти, обуславящи основателност на възражението са свързани с установено владение върху имота в продължение на релевирания период. Владението трябва да е постоянно, непрекъсвано, спокойно, явно, несъмнително. Тези признаци се приемат като логическо следствие на елементите обосноваващи владение - упражняване на фактическа власт и намерение за своене на вещта. / Решение № 68 от 2.08.2013 г. на ВКС по гр. д. № 603/2012 г., I г. о., ГК/. Владението предполага упражняване на фактическа власт върху имота лично или чрез друго и намерение за своене. Съгласно нормата на чл. 69 от ЗС е установена презумпция, че владелецът държи веща като своя, докато не се установи, че я държи за друго. Това е оборима законна презумпция. Тя е и обща гражданскоправна норма, с оглед действието си спрямо лицата, защото се прилага за всички гражданскоправни субекти, без оглед на това дали притежават или не права на собственост върху една и съща вещ. Законодателят е установил оборимата презумпция в полза на владелеца поради трудността за доказване на намерението за своене като психично състояние. Чрез нея, е формулирано заключение за наличие на неизвестен факт, а именно субективния признак на владението /animus domini /- намерението да се държи вещта като своя, като се изхожда от друг установен факт - обективния признак на владението /corpus / - упражняване на фактическа власт върху вещта. Придобивната давност не настъпва автоматично, а е необходимо манифестиране на владението пред останалите, чрез позоваване на придобивната давност пред орган, сезиран за защита на субективно право, чрез предявяване на иск за собственост, възражение срещу предявен иск за собственост или снабдяване с констативен нотариален акт по чл. 587 ГПК. В този смисъл ТР № 4/2012 г. на ВКС ГО. При наличие на позоваване, правните последици - придобиване на вещното право - се зачитат от момента на изтичане на законно определения срок съобразно елементите на фактическия състав на придобивното основание по чл. 79, ал. 1 ЗС и по чл. 79, ал. 2 ЗС, въпреки, че позоваването не е елемент от фактическия състав.

Процесният недвижим имот не се спори е отдаван за ползване по договор за наем, за което сочат както събраните гласни доказателства, така и приложен договор за наем от 15,02,2013год., сключен между Г.Л. С., в качеството на наемодател и А.Н. ЕООД, в качеството на наемател със срок от 6 години и подлежащ на вписване. От свидетелските

показания на св. Ц. се установява да е присъствал при подписване на договора именно от Г.Л.. Заявеното от ответницата, че документа е подписан за наемодател именно от нея, съставлява оспорване автентичността на частен диспозитивен документ, което не е сторено в срока за отговор на ИМ. Дори да се приеме за установено, че формално в договора за наем е посочено името на Л., но договора е подписан от ответницата, то с оглед обясненията в с.з. от ответника този факт идва да посочи, че към този момент ответникът е съзнавал, че дори и да упражнява фактическа власт, то тя е върху чужд имот или е налице държане, а не своеене на имота. В този смисъл без значение е това, че ответникът е организира стопанисването и управлението на имота, вкл. с получаване на приходи от ползването му, плащане на данъци, такси и други, доколкото не се установи намерение за своеене, противопоставено на собственика. Поначало фактическата власт върху дадена вещ може да бъде упражнявана чрез друго лице - държател. За кое лице се упражнява фактическата власт е част от намерението на държателя и промяната в него, за да породи действие спрямо собственика /респ. стария владелец/ и новия владелец, следва да е манифестирана явно.

От друга страна в представено удостоверение от НАП е видно, че е от собственика е деклариран доход с платец именно наемателя за периода от 2013-2017год., за който се установи включително и от свидетеля Ц., че помещението е ползвано като сладкарски цех.

От показанията на св.К. и С. се установи, че ответницата е инициирала ремонт на помещението, през 2017-2018год., за да бъде ползвано от фондация за лица с проблеми в развитието, на която участва в управителен орган.

Т.е. за периода май 2009год. до началото на 2010год. няма данни за владение върху имота, за периода от 2013-2017год. е налице държане за собственика Л., а за периода от 2017-2018год. до май 2020год. не е изтекъл период на придобивна давност. Впрочем самият ответник признава за намерение на Л. за разпореждане с имота, но до обективизиране на сделка, предвид формалния характер на същата не се е стигнало. В периода от 2018- до момента от събраните доказателства съдът намира за установено опосредено ползване на веща от ответника, чрез трето лице –представляваната от него фондация, на която е осигурен достъп именно от ответника.

Не се установи от ответника основание за ползване на имота, поради което предявения иск с пр. кв. чл. 108 ЗС следва да бъде уважен. П. не доказва противопоставими права на ищеца/заветник, който е придобил собствеността на основание завещателно разпореждане и наследство.

По претенцията с пр.кв.чл.59, ал.1 от ЗЗД.

Вземането по чл. 59 от ЗЗД възниква от фактически състав, включващ обедняване на един правен субект, обогатяване на друг, наличие на връзка между обогатяването и обедняването и липса на правно основание за тази имуществена нееквивалентност. Тежестта за доказване е за ищеца - тъй като всички тези факти са пораждащи спорното право.

Поради субсидиарния характер на този иск неговото приложение е възможно само

тогава, когато липсват други специални правни средства за защита, т. е. когато ищецът не разполага с друг иск за защита на нарушените си права.

Релевиращия период на претендирано обезщетение е 23,06,2020год. до 15,04,2022год. От показанията на св. К. се установява, че М. П. ползва имота от 2018-2019 до момента, т.е. включително и за процесния период.

Съгласно разясненията, дадени с т. 7 от ППВС № 1/1979 г., при общия фактически състав на неоснователното обогатяване по чл. 59 ЗЗД вземането е изискуемо от деня на получаване на престацията. В този случай е налице обедняване на собственика, с характер на пропусната полза от възможността да получава доходи от имота. Налице е и обогатяване на ответника със стойността на спестените разходи за ползване на имота. Ирелевантно е обстоятелството, че процесното помещение е предоставено безвъзмездно от ответника на представляваната от него фондация-трето за спора лице. Налице е връзка между обедняването и обогатяването, поради което исковата претенция съдът намира за основателна. Стойността на обезщетението съобразно заключението на изслушаната по делото съдебно техническа експертиза е 32614,00лв., поради което исковата претенция в размер на 27000,00лв. следва да бъде уважена в пълен размер.

По разноските:

С оглед изхода на спора на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК, разноски се дължат на ищеца, но по делото не са извършени, поради което не се присъждат.

На осн.чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да заплати по сметка на СГС сума в размер на 320,00лв.-разноски за СТЕ и 3132,86лв.-държавна такса по исковете.

На осн.чл.38, ал.2 от Задв. на адв. Е. Г. се дължи адв. възнаграждение в размер на общо 6975,72лв., от които 5635,72лв. по иска с пр.осн.чл.108 от ЗС и 1340,00лв. по иска с пр.осн.чл.59 от ЗЗД.

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от З. Т. М., с ЕГН: *****, със съд.адрес гр.Своге, ул***** срещу М. Л. П., с ЕГН: *****, с адрес: град София, жк.*****, кв.***** **иск с пр.кв. чл. 108 от ЗС**, че З. Т. М., е собственик на следния недвижим имот:

самостоятелен обект с предназначение за търговска дейност с административен адрес гр.София, Общ.Столична, обл.София. р-н „*****“, ж.к.„*****“, кв.*****. - **МАГАЗИН №1** от 124.52кв.м., с прилежащите 2.60%ид.ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху дворното място при съседни: калкан, магазин №2, улица и вътрешен двор, с идентификатор № **68134.206.144.1.47**, при съседни самостоятелни обекти в сградата: 68134.206.144.1.46 - на същия етаж; 68134.206.144.1.56 - под обекта; 68134.206.144.1.7 и

68134.206.144.1.8 - над обекта същите намиращи се в сграда разположена в поземлен имот с идент.№ 68134.206.144, на основание саморъчно завещание от **05,03,2007**год. от завещателя Георги Л. С. и наследствено правоприемство от М.Б. П..

ОСЪЖДА М. Л. П., с ЕГН: *****, с адрес: град София, жк.*****, кв.***** на основание предявения **иск с пр. кв. чл. 108 от ЗС** ДА ПРЕДАДЕ на З. Т. М., с ЕГН: *****, владението на гореописания недвижим имот.

ОСЪЖДА М. Л. П., с ЕГН: *****, с адрес: град София, жк.*****, кв.***** да заплати на З. Т. М., с ЕГН: *****, със съд.адрес гр.Своге, ул***** **на осн.чл.59 от ЗЗД** сума в размер на **27000,00лв.**, представляваща обезщетение за ползване на недвижим имот без основание, за периода от **23,06,2020**год. до **15,04,2022**год., ведно със законната лихва от датата на исковата молба-13,10,2022год. до изплащане на вземането;

ОСЪЖДА М. Л. П., с ЕГН: *****, с адрес: град София, жк.*****, кв.***** да заплати по сметка на Софийски градски съд **на осн.чл.78, ал.6 от ГПК** сума в размер на **3452,86лв.** - разноски по делото.

ОСЪЖДА М. Л. П., с ЕГН: *****, с адрес: град София, жк.*****, кв.***** да заплати адв. Е. Г. на **осн.чл.38, ал.2 от ЗАдв.** сума в размер на общо **6975,72лв.**-адв. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред САС в 2 седмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____